మరో మొరావియా

కేవస్తా

"నేనంటే నాకు చాలా అసహ్యంగా వుంది, సుశీ!"

"అదేమిటండీ! ప్రొద్దున్నే లేచి యిలా మొదలు పెట్టారు! రాత్రి బాగా నిద్రపోయారు కదా?...."

"నా పంచేంద్రియాలూ సజావుగా పని చేస్తున్నాయి సందేహం లేదు. ఇవాళ్టి నుంచి నా మీద నా కున్న అసహ్యాన్ని డిక్లేర్ చేస్తున్నాను. అయితే ఒకటే సందేహం.... ఇలా ఆత్మాసహ్యం చేసుకుంటూ ఎలా బ్రతుకుతూ వుండటమా అని...."

"హాయిగా ఆదివారం వుదయం... చక్కగా తలంటు పోసుకుని—నేను చెయ్యబోయే గారెలు తినాలని లేదా మీకు? ఏమిటీ మాటలు?...."

"ఊహుఁ... నువ్వు నన్ను సరిగా అర్థం చేసుకోవాల... నేను చాలా నీచుణ్ణి, నికృష్టుణ్ణి నీ జీవితాన్ని వంటింటి పాలు చేసేశాను...."

"ఆడపుటక పుట్టాక—తప్పుతుందా...."

"అందునా నువ్విప్పుడు వ్యాపమనిషివి కూడా కాదు. గారెలంటే నా కుండే ఇష్టానికి, ఆదివారం దొరికే తీరుబాటుకూ ముడి పెట్టి—నీ చేత వంటింట్లో చాకిరీ చేయించి.. నేను హాయిగా విందారగించబోతున్నాను. ఇది దోపిడీ కాదా? నీ శ్రమశక్తిని నా స్వార్థానికి ఉపయోగించుకోవటం కాదా...."

"రాత్రేదో పుస్తకం చదువుతున్నారు—రష్యా పుస్తకమేనా?...."

"కాదు. ఇంగ్లండులో అచ్చయిన పుస్తకం. అందులో ఇటాలియన్ కథలున్నాయి. రచయిత ఎవరో తెలుసా? అల్బర్టో మొరావియా! అవును, సరిగ్గా గుర్తొచ్చింది... అందులో ఒక కథ చదివాను. అప్పట్నుంచీ నన్ను నేను పరిపూర్ణంగా అసహ్యించుకోవటం ప్రారంభించాను. యస్, ఐ హేట్ మై సెల్ఫ్! నేనంటే నాకిప్పుడు చెప్పలేని రోత."

"అయ్యోరాత! నొద్దండీ రాత్రిళ్లు ఆ ఇంగ్లీషు పుస్తకాలు చదవకండీ అంటే వింటారా? ఇంగ్లీషు పుస్తకాలు చదివితే బుర్ర అనవసరంగా పాడవుతుందట! మా శాస్త్రి లెక్చరర్ చెప్పేవాడు. రాత్రి పడుకునేముందు రామాయణమో, భారతమో చదివారంటే ప్రొద్దున్నే ఇట్లాంటి వెర్రిమొర్రి అసహ్యాలు పుట్టుకురావు. అంతగా ఇంగ్లీషువే చదవాలను కుంటే—పోనీ—బైబిలు చదువుకోండి...."

"సుశీ! నీ అమాయకత్వంతో నా మీద నా అసహ్యాన్ని వర్ధిల్ల అధికం చేస్తున్నావు! నాకు తెలిసి నా ఆలోచనా ధోరణి అతి సహజంగా వుంది...."

"ఏం సహజంగా వుంది? తీరి కూర్చుని ఆదివారం ప్రొద్దుట్నుంచి మిమ్మల్ని మీరు అసహ్యించుకోవటం ఎందుకు? ఊఁ... కారణాలు చెప్పండి చూద్దాం..."

"మంజేతి కంకణానికి అద్దం తెస్తున్నట్టుంది. ఇన్నాళ్లూ లీలా మాత్రంగా వున్న అసహ్యం యిప్పుడు ఉద్వేగంగా లేచి పడుతోంది. అది ఇవాళ కొత్తగా పుట్టుకు రావటం లేదు. ఏ రకంగా చూసినా నేను హీనుణ్ణి, అల్పుణ్ణి...."

"ఎవరన్నారలా"

"నేనే—అంటున్నాను. చూడు—నేనేంబాగుంటాను? పీప్పి బాగుండను, నల్లగా వుంటాను"

జ్యోతి కథల పోటీలో రెండవ బహుమతి పొందిన కథ!

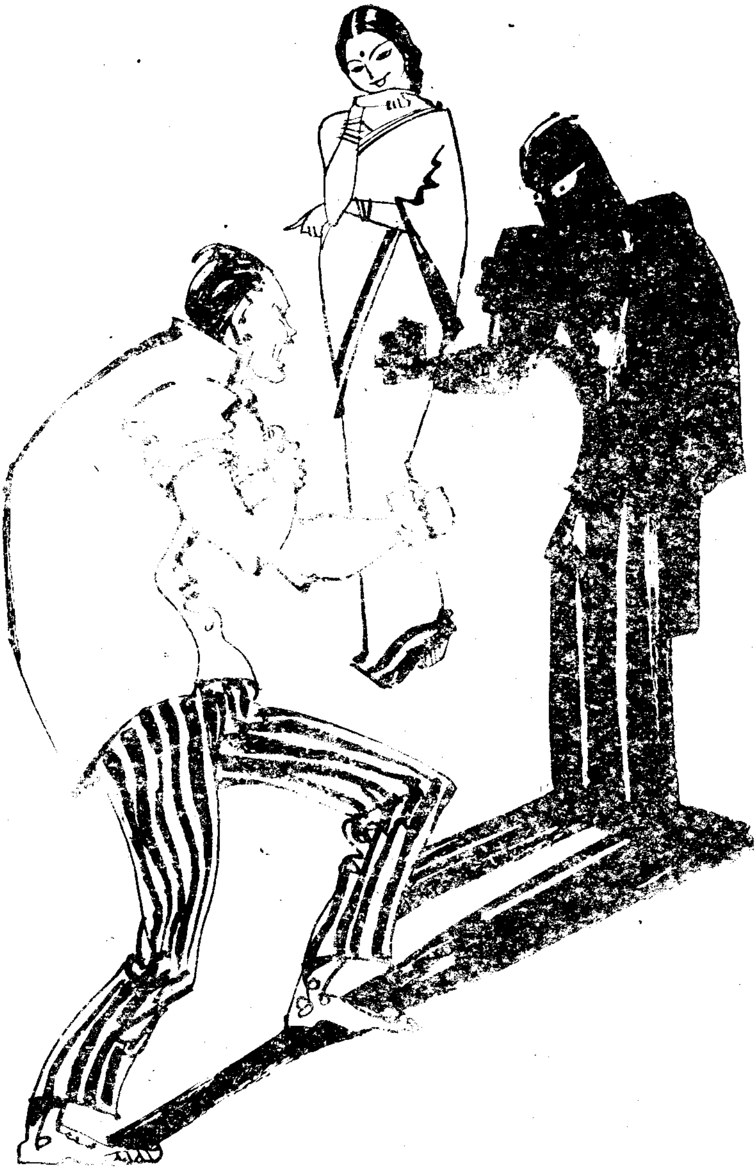

"నలుపు నారాయణుడు మెచ్చు నన్నారు—"

"ఏం మా వులు మెచ్చరు గనా! చూడు- నా ముక్కు పొట్టిగా వుంటుంది నా కళ్లు లోతుగా పీక్కుపోయి వుంటాయి. నా నుదురు మరీ పెద్దగా, ఓ మైదానంలా వుంది. పంటులు [illegible] ఒక్క వంకీ కూడా లేకుండా సుద్దసాదాగా వున్నాయి.

రచయిత వివరాలు :

కేవిఎస్పి

ఊరు : తిరుపతి

చదువు : ఎం.ఏ (ఇంగ్లీషు), ఎం.ఏ(తెలుగు).

ఇతర రచనలు : ఐదు నవలలు; యాభై కథలు.
చాలా కవితలు.

ఫోటో : పంపించలేదు. "ఫోటో యెందుకు ? కథ చదవండి" అంటున్నారు రచయిత.

ఈ జుత్తులో నువ్వు వేళ్ళు జొనిపి, నన్నెప్పుడైనా బుజ్జగించావా? నో! విన్ను నేను తప్పు పట్టటం కాదు. నా జుట్టు అలాంటిది..."

"చాల్లే ఊరుకోండి..."

"అలా నవ్వకు. నేను సీరియస్‌గా చెబుతున్నాను. ఇక నా చెవులు! చాటల్లా వున్నాయి. చెంపలు అష్ట వంకర్లుగా ఎగుడూ దిగుడూ డల్‌గా వున్నాయి. నిజం చెప్పు - ఎప్పుడూ నేను నిన్ను ముద్దెట్టుకోవటమే గాని - నన్ను ముద్దెట్టుకోవాలని నీ కెప్పుడైనా అనిపించిందా? చెంపలే కాదు, నా పెదవులూ అలాగే వున్నాయి. చూడు - వొట్టి నీరసపు పెదవులు. సిగిరెట్లు తాగి మధ్యలో పాలిపోయి చీలిక ఏర్పడింది కూడా...."

"మీ వర్ణన్లు చాలు... ప్రొద్దుటే నాకవతల పుట్టెడు మునిగే పనులున్నాయి...."

"చూశావా! నా ధోరణి నీకు విసుగుతెప్పిస్తోంది! అంటే ఏమిటి? నేను నీకు బోరు కొట్టించేస్తున్నానన్న మాట! వికారంగా వుండటం తో పరమ వికారంగా మాట్లాడతానన్న మాట!...."

"ఏంటండీ యిదీ! మీకు మీరు ఎందుకిలా తెలిపోనివి [illegible]? [illegible] వికారంగా [illegible] ఎవరన్నారు [illegible] చెప్పండి..."

పైనా అన్నానా?...."

"వికారంగా వున్నానని అనకపోవటం వేరు....పోనీ నీ అంతట నువ్వెప్పుడైనా "నన్ను ముద్దు...."

ఛీ! ఆపండింక ... ఇందుకేనేంటి అసహ్యం?...."

"ఇంతే కాదు. ఇలా చూస్తుంటే యింకా సవాలక్ష కారణాలు తోస్తున్నాయి. అసలు నీ మీద నాకు అవగింజంతైనా ప్రేమలేదు. పెళ్ళి కాకముందు ప్రేమో ప్రేమో అంటూ నీ చుట్టూ తిరిగాను, గుర్తుందా? ఇప్పుడు - ఇటీవలి కాలంలో ఆ మాటైనా ఎత్తుతున్నానా?"

"పెళ్ళయితే ఎవరైనా అంతే!"

"కాదు. నేనొట్టి నమ్మక ద్రోహిని.... బహుశా నీకు తెలీదనుకుంటాను. చాలాసార్లు నేను యితర స్త్రీల గురించి ఆలోచిస్తుంటాను. నీతో బాటు రోడ్డంట నడుస్తూ కూడా పరాయి చీరల మీద వోరగా దృష్టి సారిస్తుంటాను.... మళ్ళీ బైటపడను. పతికివాణ్ణి. చెడ్డ పిరికివాణ్ణి..."

"పోనీ! ఒకసారి ధైర్యం చెయ్యండి. ఎవరైనా [illegible] అందమైన అమ్మాయిని చూసి, ప్రేమతో"

[illegible]

68. [illegible]

"ఊహూఁ... అలా చెయ్యాలనుంటుంది. కాని చెయ్యలేను. మానసికంగా నీ నుంచి వేరు పడుతున్నట్టే గదా! దాన్ని సహించలేను. అంతేగాదు, నాలో మరి చిరాకు తెప్పించే గుణం యింకొకటుంది పరాయి మగవాళ్ళెవ రైనా నీ వంక చూస్తే మాత్రం సహించ లేను. నీ శీలానికేదో గొప్ప ప్రమాదం జరిగి పోతున్నట్టు వొళ్ళంతాకంపరమెత్తిపోతుంది. ఎందుకలా నవ్వుతావ్?"

"ఏం లేదు లెండి... ముఖ్యంగా యిందుకే నేమో మీరు అసహ్యం పెంచుకుంటున్నారు.... పాపం..."

"నేను పరమ దుర్మార్గుణ్ణి....నీ జాలికి అనర్హుణ్ణి.... ఐ హేట్ మై సెల్ఫ్!..."

"బాబోయ్-పాలు పొంగుతున్నాయి..."

o o o

"నిజానికి జీవితంలో నేను అనుకున్నవేవీ చెయ్యలేక పోయాను సుశీ! డాక్టరు కావాలను కున్నాను—ఆఫీసు మేనేజరయ్యాను. నీకు రవ్వల నెక్లెస్ చేయించాలనుకున్నాను. చాత గాకుండాపోతోంది. మన హనీమూన్‌కి కాశ్మీర్ వెళ్ళాలనుకున్నామా? బెంగుళూరుతో సరిపెట్టాం. ఎప్పుడూ తెల్లబట్టలే వేసుకోవా లనీ, నీకు నెలకో కొత్త చీర కొనాలనీ, రోజూ రాత్రి పడుకోబోయే ముందు రేడియో న్యూసు వినాలనీ, సిగరెట్లు మానెయ్యాలనీ, నిన్ను వారానికో సినిమాకు తీసుకెళ్ళాలనీ.... ఇలా ఎన్నెన్ని అనుకుంటాను! చివరికేమీ చెయ్యను! వట్టి అసమర్థుణ్ణి...."

"అబ్బ! బోరు కొట్టేశారు....శెలవు పూట హాయిగా కాస్సేపు పడుకుని రిలాక్సవ్వండి.."

"అదీగాక, నాకు అహంభావం చాలా ఎక్కువ... నువ్వెప్పుడైనా గమనించావా? స్నేహితుల్తో గడిపేప్పుడు—నేనేదో ప్రత్యేక వ్యక్తినైనట్టు బిహేవ్ చేస్తుంటాను. నేను వాడే ప్రతిమాటకీ అందరూ పగలబడి నవ్వాలని లోలోపల కోరుకుంటుంటాను....నేను చాలా స్వార్థపరుణ్ణి, నా కిష్టమైన వాళ్ళతో స్నేహం పెంచుకుంటాను. వొద్దనుకున్న వాళ్ళతో పరి చయం తొలి దశలోనే తెంచేస్తాను. నేనెవరి తోనూ ఎక్కువ కాలం స్నేహం చెయ్యలేను. బొత్తులు, పెట్టెల్లూ మార్చినట్టు స్నేహి తుల్ని మారుస్తుంటాను. స్నేహం విషయంలో మరీ చెడ్డ గుణం కూడా ఒకటుంది నా దగ్గర. ఒకరి గురించి మరొకరి దగ్గర విమర్శగా మాట్లాడతాను అది ఒక్కసారి దూషించటం జారిపోతుంది. అసంగతిపేం గోపతనమనిషికి తెలుస్తుంది. అప్పుడిక ఆ మనిషి నన్ను శత్రు వులా చూడటం ప్రారంభిస్తాడు. లోటు తెలియ కుండా వుండటానికి నేను కొత్త స్నేహితుల్ని వెదుకుతాను. ఆకర్షించి స్నేహితుల్ని కూడ గట్టుకుని, వాళ్ళను శత్రువులుగా చేసుకుని-వాళ్ళనూ క్షోభపెట్టి నేనూ క్షోభపడుతుంటా నన్న మాట! ఎంత కఠిన హృదయుణ్ణి నేను!...."

"నయం! మామూలుగా మీది చాలా మెత్తని మనసని అందరూ అనుకుంటూ వుంటారే!.."

"కాదు. నేను చాలా నయవంచకుణ్ణి!...."

"అబ్బ! ఆపండి బాబూ! పొద్దున్నుంచీ యిదే ధోరణి! మాట్లాడితే కాస్త తిన్నగా మాట్లాడండి! లేదా, కళ్ళు మూసుకు పడు కోండి!...."

"ఊహుఁ....నా అంతరాత్మ అసలు ఊరుకోవటం లేదు. నా దుర్మార్గానికి ప్రాయ శ్చిత్తం ఏమిటో తెలియటం లేదు...సుశీ!... సరే! నీకు నిద్రవస్తున్నట్టుంది... తరువాత మాట్లాడుకుందాం..."

o o o

"సుశీ! మనకు పుట్టబోయేది బాబా? పాపా?..."

"ఏమో! బాబేననుకుంటాను..."

"ఎలా తెలుసు నీకు?"

"ఎలా తెలుస్తుంది? బాబే ననిపిస్తోంది! అంతే!...."

"నాకూ అలాగే అనిపిస్తోంది. అందుకే. ఏవేళ బాబే అయితే వాడు నాలాగే వుంటాడా?...."

"బాబే పుస్తకాలు... వాడు అచ్చు మీలాగే వుంటాడు. నాకెందుకో అలాగే అనిపిస్తోంది.

'అనిపిస్తోందా? నాకూ అలాగే అనిపిస్తోంది అందుకే.... నాకు భయమేస్తోంది..."

"భయమా? ఎందుకూ?...."

"అవును సుశీ! బాబు పుట్టడం అందునా నాలాగే పుట్టడం... ఆ ఊహే భరించలేక పోతున్నాను...."

"తిన్నగా మాట్లాడమని మధ్యాహ్నమే చెప్పాను మీకు! ఎవరైనా వింటే నవ్వి పోతారు.... తొలిబిడ్డ మగబిడ్డే కావాలనీ వాడు తనలాగే వుండాలనీ లోకంలో ఏ తండ్రి అయినా కోరుకుంటాడే.... మీరేమో...."

"ఆ ఊహను కూడా భరించలేను సుశీ! వొద్దు... నా పోలికలు మాత్రం బాబుకు రాకూడదు...."

"ఇవాళ మరీ ఎక్కువ సిగరెట్లు కాలుస్తున్నారు... బాగా పైత్యం చేసినట్టుంది..."

"లేదు సుశీ! నా శరీరారోగ్యం బాగానే ఉంది.

నా పోలికలతో పుట్టే పిల్లాడు నా కంటికి ఏ మాత్రమూ నచ్చడు. భయంతో, పిరికితనంతో, తలకిమించిన ఆలోచనల్తో, ఏవేవో చెయ్యాలనుకునే వెర్రిమొర్రి సాహసాలతో... దిక్కు తోచకుండా గడిచిన నా బాల్యం గుర్తొస్తోంది సుశీ! పొట్టి ముక్కూ, నల్ల తోలూ, గుంటకళ్ళూ అని మన బాబును ఆట పట్టిస్తారు."

"మిమ్మల్ని చిన్నప్పుడలా ఆట పట్టించారా?..."

"సరిగా గుర్తులేదు. కాని, నా ఆకారాన్ని చూసి నా చుట్టూ ప్రపంచమంతా పరిహాసమాడుకుంటున్నట్లు ... నుంచీ కూడా నా నమ్మకం...."

"మీ భ్రమ కావచ్చు...."

"నమ్మకమైన భ్రమ సుశీ!.... అదో నీడల మధ్య పెరగటం! అలా అనుమానాలమధ్య పెరిగి పెద్దవటం ఎంత కష్టమో తెలుసా? అదొక నిశ్శబ్దమైన హింస! నేను పడ్డాను - చాలు మన బాబుకి అక్కర్లేదు... నా పోలికలొద్దు—"

"పోలికలు వద్దంటే అవి పోతాయా? బాబును మనం మొదట్నించి జాగ్రత్తగా పెంచుకుందాం లెండి... ఎటువంటి భయాలూ సంకోచాలూ కలక్కుండా. మనం ప్రతి చిన్న విషయంలోనూ వాడికి మానసిక స్థయిర్యాన్ని కలగజేద్దాం...."

"లాభంలేదు సుశీ! పెంపకం సహజగుణాన్ని పూర్తిగా మారుస్తుందంటే నేను నమ్మలేను... సైకాలజిస్టులు ఏవేవో కబుర్లు చెబుతారుగాని!.... నా పోలికలో పుడితే బాబుకన్నీ నా బుద్ధులే వస్తాయి... వాడు నాలాగే పిరికిగా, అసమర్థుడిగా పెరుగుతాడు. పెద్దవాడైనా వాడు ఆ దుర్గుణాలను వదిలించుకోలేడు. నా లాగే స్నేహితుల్ని మోసం చేసుకుని వాళ్ళను కొద్ది రోజుల్లోనే శత్రువులుగా మార్చుకుంటాడు. ఎవర్నో ఒకర్ని ఆడపిల్లను చూస్తాడు, ప్రేమించానంటాడు. ఆ పిల్ల ఆ మాట నమ్మిందా, అంతే సంగతులు! పెళ్ళయితే చేసుకుంటాడేమోగాని. ఆ పైన ప్రేమించటం మానేస్తాడు. మొదట ప్రేయసి, తర్వాత విలాస వస్తువు, తర్వాత వంటమనిషి....వాడూ పెళ్ళాన్ని నేను నిన్ను చూసుకున్నట్టే చూసుకుంటాడు... అన్నిటికన్నా భరించలేనిది... వాడూ నా లాగే సోమరిగా, మాట నిలకడ లేనివాడుగా, అనుమానపిశాచిగా, స్వార్థపరుడుగా, అహంకారిగా తయారవుతాడు.... అదుగో మళ్ళీ నవ్వుతావెందుకూ?...."

"పిచ్చిగాని... సరే.... పోనీ.... ఆడపిల్లే పుడితే... అది నాలాగే ఉంటే?..."

"ఇప్పుడంటున్నావు....కాని మొగపిల్లాడే నని నా నమ్మకం... మొదట నువ్వూ అలాగే అన్నావు....ఆడపిల్ల అయితే ఫరవాలేదు.... బాబయితే ఏం చెయ్యాలో పొత్తిగా తోచటం లేదు..."

"పోనీలెండి.. .ఆడపిల్లేననుకుందాం..... ప్రస్తుతానికి..."

"ఊఁ....అలా సరిపెట్టుకుందామన్నా - వీలులేదు. ఆడపిల్ల అయితే-దానిమీద తండ్రి ప్రభావమే ఎక్కువగా ఉంటుంది....ఫ్రాయిడ్ మొదలైన సైకో ఎనలిస్టులు ఎన్నెన్నో ప్రయోగాలద్వారా ఋజువు చేశారు. ఆడపిల్ల మీద నా ప్రభావం పడితే మరీ దారుణంగా వుంటుంది."

"అబ్బా! మీ ఆలోచనలతో నాకూ పిచ్చెక్కిస్తున్నారు! అసలింతకూ ఆ గొడవంతా ఎందుకూ? మీరే గుర్తు తెచ్చుకోండి... ఎందరో స్నేహితుల్ని మార్చారన్నారు కదా! ఎవరైనా మిమ్మల్ని అసహ్యించుకున్నవాళ్ళున్నారా?"

"లేరు-"

"ఉండరు. మీలాంటివాళ్ళు నూటికో కోటికో ఒకరుంటారు. నవ్వటాలకి అనటం లేదుస్మండీ! మీకు మాత్రం తెలియదా? మిమ్మల్నందరూ ఇష్టపడతారు. మీ కంపెనీ, మీ కబుర్లు, మీ తోడూ కావాలని కోరుకుంటారు నేనలాగే కోరుకున్నాను. ఇప్పుడూ కోరుకుంటున్నాను....ఎప్పటికీ కోరుకుంటాను...ప్రపంచంలో అందరికీ మీరంటే ఇష్టం. నాకూ మీరంటేనే ఇష్టం...."

"పిటీ ఏమిటంటే-నేనంటే నాకే ఇష్టం లేదే!?-ఏం చెయ్యను?...."

"పొద్దున్నుంచీ ఆమాటే చెబుతున్నారు... అందుకు మీరు చెప్పిన కారణాలున్నాయే... అసలు కారణాలే కావు....మామూలుగా ప్రతి మనిషిలోనూ ఉండే బలహీనతలే అవి....మీరు కాస్త సెన్సిటివ్ కాబట్టి మరింత ఎక్కువచేసి చూసుకున్నారు."

"నా సెన్సిటివ్‌నెస్ అన్నా నాకు పడదు. అదంతా వొట్టి బూటకమనిపిస్తుంది. ఎలా చెప్పను సుశీ! ఈ అసహ్యానికి కారణం ఖచ్చితంగా ఇదని చెప్పలేను. రైల్లోనో, బస్సులోనో, రోడ్డుమీదో, థియేటర్లోనో, యథాలాపంగా ఎవర్నో చూస్తాం. అవసరంలేకున్నా సదరు ఆగంతకుడిమీద ఒక అభిప్రాయం ఏర్పడుతుంది. ఆ అభిప్రాయం ఏర్పడటంలో మన ప్రమేయం కూడా ఏమీ ఉండదు. నామీద నాకు ఏర్పడిన అసహ్యం-అలా ఏర్పడిందే!"

"ఏమిటో నాకు అర్థమవుతున్నట్టే ఉంది-కాని పూర్తిగా తెలియటం లేదు."

"నాకూ అలాగే ఉంటుంది. నా గురించి ఆలోచన రాకుండా ఆపుకోలేను. అంతా ఏదో దగాలాగా అనిపిస్తుంది. నేను వేరు. నా శరీరం వేరు అనిపిస్తుంది అంతేకాదు-అసలు మొదట్నుంచి నేను వేరే ఎవర్నో అయినట్టూ, అలా ఉండక మరెవరోగా నటించేస్తూ, ఇతరుల్ని నమ్మించేస్తూ, మోసం చేస్తూ ఉన్నట్టూ అనిపిస్తుంది....ఈ లోకంగాని, నువ్వుగాని నన్నెందుకు అసహ్యించుకుని తరిమి తరిమి కొట్టట లేదా అనుకుంటాను..."

"అమ్మయ్య! అయితే ఇప్పటికి తెలిసింది.. మీలో ఇద్దరు వ్యక్తులున్నారు... ఒకరు మోసంచేసే మనిషి. ఒకరు మోసపోయే మనిషి. ఆ మొదటి మనిషిమీద మీలోని రెండోమనిషి కోపం చేసుకుంటూ అసహ్యించుకుంటూ ఉంటాడు . కాని, లోకం ఇష్టపడేదీ నేను ఇష్టపడి ప్రేమించేదీ ఆ రెండోమనిషిని! ఏంటలా చూస్తారు?..."

"మొరావియా కథలో హీరోయిన్‌కూడా చివరికిలాగే అంది.."

"మనసున్న మగవాడు ప్రతివాడూ ఒక మొరావియా...అనుకోండి..."

"అదిగో-నాకు మనసుందన్నావా?-ఇక చూడు నా అహంభావం .."

"ఉ దాలి..అదీ..అసహ్యకరమైన అందం. ఊఁహుఁ...కాదు...అందమైన అసహ్యం.. ఏమంటారు?..."

✻